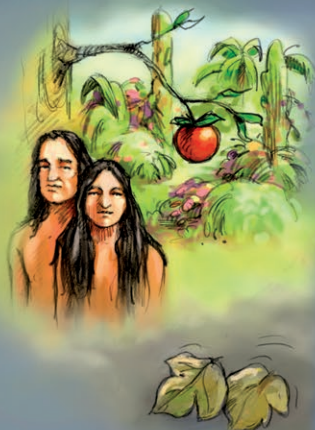




I Guds skole

Et møte med noen personer i Det gamle testamente
og deres livserfaringer



Rune Rasmussen

I Guds skole

*Et møte med noen personer i Det gamle testamente
og deres livserfaringer*

Hva kan vi lære av mennesker som har levd før oss? Hvordan kan vi hente livsvisdom fra mennesker fra Det gamle testamente? Hvordan kan deres liv og våre liv møtes og gi læring for livet?

Historien om mennesker Gud har kalt til å gjøre en særlig tjeneste, har alltid hatt appell for mennesker som søker etter en mening med livet. Gjennom et møte med sentrale personer i Det gamle testamente og temaer knyttet til deres liv, søker studiet å gi innsikt i noen prinsipper som kan bli viktige ledetråder for våre liv.

Dette studiehefte tar utgangspunkt i at det er mulig å høste visdom av livserfaringene fra «livets skole» og bruke disse erfaringer som anvendt kunnskap for oss i dag. Hva vi kan lære av de store personlighetene fra Det gamle testamente kan variere, men sikkert er det at de alle har en historie å fortelle om seier og nederlag. Om å være ledet og å gå seg bort. Disse livserfaringene kan være til stor hjelp for oss.

I tillegg er dette troens menn og kvinner som lærer oss noe om troen på Gud og hvordan den får konsekvenser i vår hverdag. Å leve med våre liv «i Guds skole» er i vår tid en utfordring til å handle og leve i etterfølgelse og tro.

«I Guds skole» er et gruppestudium beregnet på menigheter som anser at guds-tjeneste og cellegrupper er en god modell for læring. Derfor blir de ulike personene som vi møter fra Det gamle testamente presentert og gjennomgått i gudstjenesten først, for så å bli gjenstand for læring i smågrupper etterpå. Fullt utbytte av studiet får du først når denne vekselvirkningen tas på alvor.

For menigheter eller grupper som ønsker det, er det også til dette heftet utviklet en del tilleggsmateriell. Bildene kan brukes som powerpoint presentasjoner og følge den enkelte gudstjeneste. Det er utviklet egne fremmøtekort for barna knyttet til temaene og plakater i A3 størrelse til oppheng i hjemmene. Videre blir det bearbeidet egen utgaver av cellegruppeoppleggene beregnet på barneceller og ungdomsceller. Ta kontakt hvis dere ønsker tilgang til dette materialet.

Det å la menigheten få møte ulike personer gjennom ni gudstjenester og påfølgende studie i smågrupper, gjør søndagsgudstjenestene i større grad til en arena for trosopplæring. Skolen bruker ikke lenger så mye tid på fortelle bibelhistorien. Dette gir oss som kirke et viktig ansvar og en unik anledning til å gripe fatt i Det gamle testamentets persongalleri, og bruke dette til en vandring i Israels historie frem mot Jesu komme som barnet i krybben.

Tvedalen/Stavanger/Sandnes, sommeren 2009

Rune Rasmussen

FORENKLET TIDSLINJE

For å få en oversikt over hvor personene vi skal møte i dette studiet befinner seg i historien, kan følgende forenklete tidslinje være av hjelp.

FØR KRISTUS	HENDELSE	BØKER I BIBELEN
	URHISTORIEN <i>Adam og Eva</i>	Skapelsen 1. mosebok
2000-1650	PATRIARKENE: <i>Abraham og Sara til Josef</i>	1. Mosebok
1500-1200	ISRAEL I EGYPT: <i>Moses og Josva</i>	2. Mosebok til Josvaboka
1200-1030	DOMMERTIDEN Dommerne, <i>Rut</i>	Dommerne, Rutsbok
1030-930	KONGETIDEN Saul, <i>David</i> , Salomo	1.-2. Samuelsbok, 1. Kongebok 1-11
930-722	DET DELTE KONGEDØMME Juda og Israel	1. Kongebok 12 – 2. kongebok 17
740	PROFETENE 740-680 660-580	<i>Jesaja</i> og Mika <i>Jeremia</i> , Nahum, Safania, Habakuk
586-539	EXILET I BABYLON	Daniel, Obadja, Esekiel
539-439	DET HJEMVENDTE FOLK	<i>Haggai</i> , Sakaria, Esra, Nehemia, Malakia, Joels bok

Dette studie skal ikke gi noen form for samlet oversikt verken over Israels historie, den enkelte bibelske bok eller de personer som berøres. Skissene som tegnes vil bygge på velinformerte kilder, men forenkler og velger ut stoff for å la tekstene møte de ulike aktuelle temaene som berøres.

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Adam og Eva – speil, speil på veggen der!	6
Abraham og Sara – troens og løftenes foreldre	12
Josef – sann ydmykhet gir oppreisning	18
Moses – å møte Gud ansikt til ansikt	24
Rut – trofast tjeneste i en overgangstid	30
David – kongen som sang lovsanger og salmer	36
Jesaja – profeten som så frem mot Messias	42
Jeremia – kall og selvbilde	48
Haggai – bygg Herrens hus	54
Om cellegruppen som form	60



Adam og Eva

– speil, speil på veggen der!

*«Slik det ene menneskets ulydighet gjorde de mange til syndere,
skal nå den enes lydighet gjøre de mange rettfærdige.»*

Rom 5,19

ADAM OG EVA AV I DAG...

Adam så på sin vakre kone Eva og tenkte «skinnet bedrar». Det var henne som hadde fått han opp i denne situasjonen og ansvaret var vel egentlig hennes alene. Han hadde jo vært med på det han også, men det var Eva som tok skrittet.

Det skjebnesvangre skrittet som hadde forandret hele holdningen de hadde til hverandre og til seg selv. Før var det tillit som bar relasjonene, og det rene og skønne som preget hverdagen. Men ikke nå lenger. Hverdagene kunne nok fortsatt være gode, men midt i alt det gode var det alltid en skygge. Adam hadde nesten glemt hvordan livet var før dette skjedde. Nå var det alltid noe som bidro til disharmoni. Adam undret på hvordan han kunne få en bedre forståelse av situasjonen. Hvordan kan vi få den gode tiden tilbake?

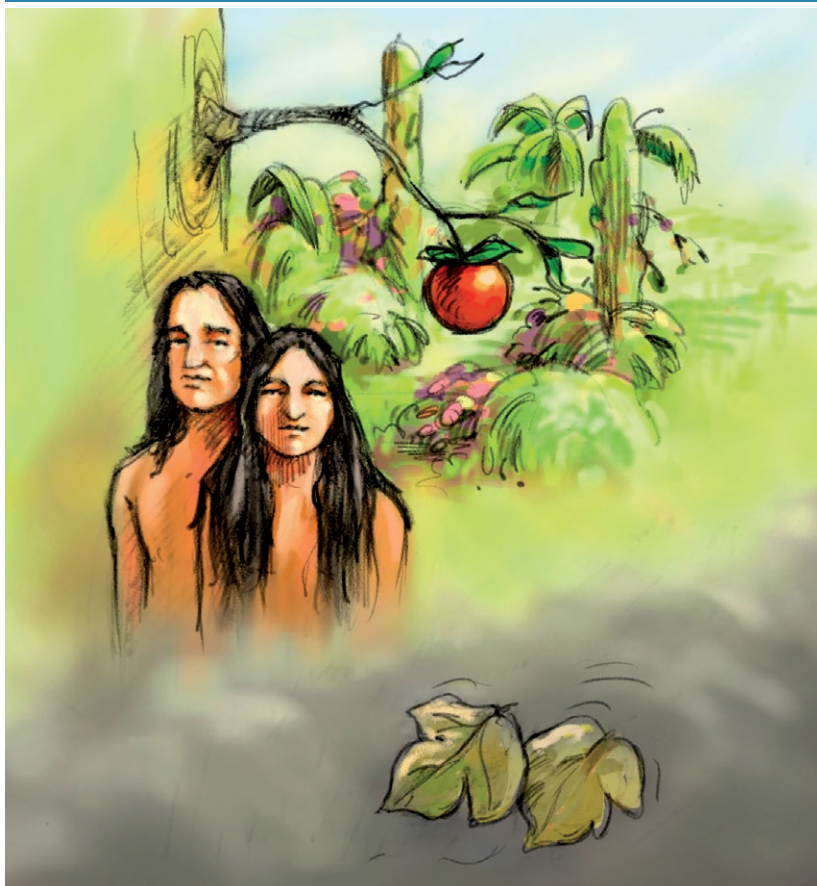
Enda engang sovnet Adam, selv om han hadde tenkt å hjelpe til med både midagen og ungene. Tankene surret rundt i hode, men han maktet ikke å gjøre noe med det.

Ikke bare Adam kunne bebreides, det kunne også Eva, der hun ble stående alene med arbeidet. For harmonien var blitt forrykket, og det kom aldri til å bli slik det var før de to tok dette valget sammen.

SPEIL, SPEIL PÅ VEGGEN DER...

På seg selv kjenner man andre. Aldri har en beskrivelse passet bedre enn på de to første menneskene i møte med oss selv. Igjen og igjen stiller vi oss foran speilet og vil være bedre enn ektefellen, arbeidskameraten eller et annet menneske vi gjerne sammenligner oss med. Igjen og igjen blir vi stoppet opp for det fakta at vår brist er like stor som de andres. I livet finnes det ingen Snøhvit som er uskyldig og hvit. Det finnes heller ingen hekser som alltid kommer dårligere ut. Det finnes bare døtre og sønner av Adam og Eva.

Et menneskesyn som tenker at mennesket er en edelsten som kan foredles og formes, er mye mer i takt med tidens tenkning enn grunnfortellingen om Adam og Eva. Vår tid tenker ofte slik: I ditt innerste finnes en perle. Jo lenger inn du



leter, jo mer du kommer i kontakt med ditt egentlige jeg, vil din indre kraft og skjønnhet strømme frem. Mot en slik tenkning, blir ikke vi kristne stående med et forferdelig negativt syn på menneskets muligheter?

Vår tid stiller gjerne de terapeutiske spørsmål, men har vanskeligere for å forholde seg til de eksistensielle spørsmålet. Kan menneske helbredes? Kan synden leges, eller kureres?

Eller kan det være slik at en avsløring av menneskets grunnvilkår som synder kan være begynnelsen til å oppdage det som virkelig er frigjørende for et menneske.

Vi er mennesker av kjøtt og blod som i speilet får se sitt eget nederlag og sin egen situasjon. Så – hva er da egentlig min situasjon, eller alle menneskers situasjon slik vi ser det i speilet – slik vi erfarer det og slik vi finner det i Bibelen.

Synd! Et universelt problem som erfares av hvert menneske, mann, kvinne og barn, i denne verden. Romerbrevet 3,23 sier «For alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet». Synden leder til døden og påvirker vårt forhold til oss selv, andre og den gudskapte virkeligheten. Den setter et ubetinget skille mellom Gud og oss.

Vi har fått en arv fra Adam og Eva, de første menneskene og den historien som skjedde i hagen fikk vidtrekkende konsekvenser for alle mennesker gjennom alle tider. Menneskets følelser blir ledet mot det som er forbudt, det som lokker øyet. Det kan vel ikke være så farlig? Menneskets tanke tror den kan overgå Guds visdom og velger enn annen vei enn det Gud har sagt. Nå har vi mennesker fått ny kunnskap som overgår Guds egen forståelse. Menneskets vilje ble til slutt påvirket og mennesket spiste av den forbudte frukt i hagen.

På denne måten ble Guds vei for menneskene brutt av menneskets egen personlighet, følelser, tanker og viljekraft. Døden var kommet inn i verden. Valget de første mennesker tok rammer hele menneskeheten gjennom alle tider.

Resultatet ble: Åpenheten (1. Mosebok 2,25) ble til hemmeligholdelse. Den gode samvittigheten overfor Gud ble tapt (1. Mosebok 3,8-10). Den ekte lykke (1. Mosebok 2,23) ble til en følelse av avvisning (1. Mosebok 3,12). Skaperverket kom i uballanse (1. Mosebok 3,15). Lykken i ekteskapet ble ødelagt (1. Mosebok 3,18). Den økonomiske basis for livet ble ødelagt (1. Mosebok 3,17-19). Mennesket får en syndig natur ved fødselen (1. Mosebok 4,5-8). Synden vekkes i mennesket uten en ytre fristelse (1. Mosebok 4,8). Verden blir et vilt og farlig sted (1. Mosebok 4,14). Ekteskapet blir ødelagt av polygami (1. Mosebok 4,19). Synden går lenger enn til menneskene og blir en kosmisk realitet (1. Mosebok 6,1-4). Alle mennesker er onde av hjerte (1. Mosebok 6,5), gjør Gud sorg (1. Mosebok 6,6) og kommer derfor under dødens dom (1. Mosebok 6,7).

Midt i dette fortsetter allikevel Gud å søke menneskene. Han forsøker å finne en vei inn til hjertene. Inn til Adam og Eva og alle deres etterfølgere. Ikke ved å foredle eller forbedre menneskene, men ved å søke mennesket og søke en løsning for mennesket. Vår brist åpnet veien for en radikal løsning. Ser vi vårt eget speilbilde?

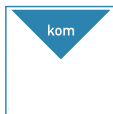
NOEN BIBELVERS

1. Mosebok 1,26-31; 1. Mosebok 2,4-5,5; Rom 3,10-31; Romerne 5,12-21; 1. Kor 15,21-22; 1. Kor 15,45-50

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: 1. Mosebok 3. Tekst til barneforkynnelsen: 1. Mosebok 3.

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Fortell om en gang du måtte be om tilgivelse. Hvilken respons fikk du fra den du måtte be om tilgivelse. Hva gjorde det med deg? Hva skjedde i forhold til Gud?

- Adam og Eva valgte å spise av det ene treet og den ene frukten selv om Gud hadde sagt nei. Tenk etter hva som skjer i hverdagen og som kan ha store konsekvenser for deg. Positivt og negativt. Ta en runde på hvilke ting som skjer i din hverdag som får negative konsekvenser. Ta en runde på hvilke ting som har positive konsekvenser for din hverdag.



- Ha et håndspill tilgjengelig. Send dette rundt i ringen. La hver enkelt se seg selv i speilet og si til seg selv med egne ord og naturlig formuleringer følgende:
Jeg er en synder. Jeg er tilgitt. Jeg er verdifull.

- Fremsi syndsbekjennelsen sammen. For eksempel denne fra høymesseliturgien:
«Hellige Gud, himmelske Far. Se i nåde til meg, syndige menneske, som har krenket deg med tanker, ord og gjerninger og kjenner lysten til det onde i mitt hjerte. For Jesu Kristi skyld, ha langmodighet med meg. Tilgi meg alle mine synder og gi meg å frykte og elske deg alene.»
Tilsi så hverandre syndenes forlatelse med for eksempel disse ordene: «Jeg tilsier deg (navnet på personen) syndenes forlatelse i Faderens, sønnens og Den Hellige Ånds navn» La hver enkelt gjøre dette henvendt til den til venstre for seg i ringen.



- Les sammen et par av bibelstedene som er sitert ovenfor som innledning til samtalen.
- Hvilke sider av det ondes problem synes du er mest vanskelige å forstå, akseptere eller erkjenne i ditt liv eller i den verden vi lever?
- Tenke etter i fellesskap: Hva sitter igjen hos deg selv når noen gjør noe galt mot deg? Hva sitter igjen hos deg når du har opp-

trådt urettferdig ellers satt egenviljen fremfor det som er rett?

- Ut fra listen over konsekvensene av syndefallet (se over); hvor synes du fristeren setter mest inn i vår tid?
- Hvordan opplever et postmoderne mennesket synden? Hvordan beskriver mennesker i dag erfaringen av utilstrekkelighet og hvordan forklares den? Hvordan kan vi forklare syndefallet for mennesker i dag slik at det gir mening?
- Samtidig - «synder og rettferdig» sier troslæren om menneske. Hvordan oppleves denne kampen? Les om hvordan Paulus opplevde dette i Romerne 7,14-25. Samtal om hans erfaring? Hva er vår erfaring i dag?



- Tenk igjennom dette: Er det noe område i mitt liv der jeg anklager andre for de samme ting som jeg selv sliter med? Er jeg mild nok/ tydelig nok med meg selv på disse områdene? Søker jeg selv tilgivelse? Er det noen jeg burde tilgi? Er det noe jeg burde legge til side?
- Hvordan kan jeg med min livsholdning oppmuntre andre (for eksempel mine barn) til erkjennelse og bekjennelse av egen tilkortkommenhet /synd

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Romerne 3,10-24

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Abraham og Sara

– troens og løftenes foreldre

«Om Abraham heter det: Han trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig. Så forstår dere at det er de som tror, som er Abrahams barn.»

Galaterne 3,6-7

FRANK STREVER MED Å TRO

«Prest? Jeg får det ikke til, dette med å tro! Jeg blir liksom aldri sikker og så kan jo ingenting bevises. Jeg er over det stadiet at jeg spør de obligatoriske spørsmålene om skapelsen eller forsøker å finne feil i bibelen, allikevel er jeg forvirret og usikker».

Jeg tenkte hva skal jeg svare? Det er ikke få ganger en av konfirmantene får meg til å tenke. Derfor måtte jeg stoppe opp litt og tenke før jeg forsøkte å gi et svar. Jeg er alltid redd for å avvise en oppriktig søker og her kunne det så avgjort ligge en spire til tro bak spørsmålet.

«Å tro er er å bli kjent med en person og få tillit til ham». Jeg forteller at en stor tro er like lite som et sennepsfrø, som er et av verdens minste frø. Med den kan du kaste et fjell i havet. En liten spire av tro er nok for å nærme oss Gud og ta ham med i regnestykket. Troen kan spire frem forsiktig som en spinkel plante. Endringen skjer når du begynner å regne med at Gud er din Far og Jesus din gode venn og frelser. Abraham og Sara, som er troens foreldre, måtte vente lenge på å få en sønn. Allikevel valgte de å holde fast på Guds løfter når det så helt umulig ut. Fordi de visste at Gud ikke skuffer og at Han har en plan selv i det umulige.

«Å tro er å våge å la en begynnende tillit til Gud få konsekvenser for ditt liv». Abraham og Sara hadde en slik tillit til Gud at de valgte å stole på Guds løfter selv om det tok svært lang tid før løftene gikk i oppfyllelse. Noen ganger er det å tro som å kaste seg ut i det ukjente, begynne å regne med Gud og regne med at det Jesus har gjort gjelder for deg. Å ta imot tilgivelse og renselse i ditt indre selv om du ikke uten videre ser de helt store endringene. Når du går et skritt videre og sier «takkt for at det du har gjort Jesus gjelder meg», skjer det noe og etter en stund vil du også helt sikkert merke at bak troen står det en levende person og støtter deg: Jesus.

«Å tro er å se at Guds løfter gjelder for deg selv om du ikke umiddelbart ser resultatet og bønnensvar». Noen ganger er vi så utålmodige. Tenk på Abraham



og Sara. De måtte vente lenge før de så endringene i sine liv. Men de valgte å holde fast ved troen også når det var vanskelig, ja nesten latterlig. Tenk på Abraham som fikk navnet sitt endret fra Abram til Abraham, som betyr «far til en mengde folk», selv om han var barnløs. Abraham var over hundre år og Sara nitti når løftet om en sønn ble gitt. Ikke til å unders over at Sara lo. Men de trodde Gud, de stolte på Gud og han gav dem svar. Slik kan også du, Frank, la troen bli en del av ditt liv. Han som står bak troen vil støtte deg og du kan være sikker på at Jesus ikke vil svikte deg.

TROENS OG LØFTENES FORELDRE

Troen som en relasjon og en forbindelseslinje tilbake til Gud begynner med Abraham og Sara. Ved fallet ble forbindelseslinjen til Gud brutt. Mennesket fikk behov for å skjule seg for Gud og for hverandre og tilliten var borte i relasjonen mellom Gud og mennesker og mennesker seg i mellom.

Med Abraham begynner den egentlige historie om Guds folk og deres relasjon til Gud. Det store spørsmålet er hvordan kan en hellig Gud kommunisere og gjenetablere kontakt med det fallende menneske. Han lot syndefloden komme og uttryddet nesten alt liv, men selv med den skinnende regnbuen som håpsteget kan ikke straff forbedre menneskenaturens brist. Selve grunnlaget for en ny relasjon må komme på plass. Dette grunnlaget finner Gud i troens relasjon til han selv. I dette stykke er Abraham og Sara troens foreldre som viser vei for en ny relasjon bygd på Guds løfter, troens tillit til Gud, Hans historie og handling med menneskene.

Ved Abraham og Sara etableres troen som en vei til en ny Gudsrelasjon som hviler på Guds kall og Guds løfter. Disse to menneskene er begge troens foreldre. Relasjonen som ble brutt ved syndefallet og alle menneskers delaktighet i fallet er ikke det endelige ord. Det kan allikevel være mulig! Ved troen løftes menneske ut av sin egen begrensning og settes på et nytt ståsted; troens relasjon, umiddelbarhet og tillit. Abraham og Sara valgte et liv i tro og tillit til Gud. En relasjon bygd på Guds nåde og hans ensidige løfter til sine utvalgte. Slik etableres tro til Gud som en tillit til Guds løfter. Dette kan skje på tross av menneskets erfarte logikk og fornuft. Med dette lærer Abraham og Sara oss noe som peker langt utover den gamle pakt og det gamle testamente. De peker frem mot troen på Jesus som den eneste vei til frelse. Ved troen alene, ved skriften alene og ved nåden alene etableres troen som en gave og en tillitt i det fallende mennesket. Dette er et mysterium som kan erfares, men som bare delvis kan forklares for en som ikke har latt troen slippe til.

GUDS LØFTER TIL ABRAHAM

Konkret bestod Guds løfter til Abraham av tre løfter. Et *løfte om et land*, et *løfte om et nytt folk* og et *løfte om at hans navn skal bli til velsignelse for alle jordens folk*. Disse løftene henger uløselig sammen og viser hvordan troen finner sin vei inn i menneskenes verden. I fortellingen om Abraham og Sara finner vi utgangspunktet for trosbegrepet slik vi bruker det som kristne den dag i dag. Dessverre har ofte troen i vår kultur fått en skygge av det uvisse og det oppnålige. Personrelasjonen som er troens vesen kommer ofte i bakgrunn i forhold til troen som trosinnhold. Ofte blir også tro beskrevet som et vagt begrep som peker mot at det ikke gis sikkerhet for troen. For Abraham var troen et løfte fra Gud som han levde i og levde av. En hvile i en krevende hverdag. Hva kunne ikke skje hvis mennesker i vår tid fikk oppleve troen som en gave og en hvile og ikke et krav og en intellektuell prestasjon. Troen forløser livet og hjelper oss å bære hverdagene våre. Ofte umerkelig og stille, men av og til helt konkret eller som en livskamp.

NOEN BIBELVERS

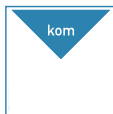
1. Mosebok 12,1-25,10; Jesaja 41,8 og 51,2; Johannes 8,33-39; Apostlenes gjerninger 7,2-8; Romerne 4,13-25; Galaterne 3,6-29; Hebreerne 11,8-13; Jakob 2,21-23.

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: 1. Mosebok 15,1-7

Tekst til barneforkynnelsen: 1. Mosebok 17,1-18,15

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Fortell litt om hvordan du opplever dine foreldres tro uten å henge noen ut. Hva har du lært av det? Hva har du justert i forhold til deres eksempel?
- Nevn en person som har betydd noe for din tro. Prøv å være konkret i forhold til hva denne personen har betydd.



- Lag små lapper med konkrete løfter fra bibelen på hver lapp. Trekk en hver i celledruppa og les løfte for deg selv. I bønnestunden som følger ber du det løfte du har fått som en bønn, på en slik måte et det er til nytte for alle i gruppa.
- Takk for den som sitter til venstre for deg i ringen. I takkebønnen din prøv å takke for det du synes er fint ved vedkommendes tro på Gud.



- Samtal om de tre påstandene om hva tro er som kommer frem i innledningen om Franks lengsel etter tro.
- Hvordan kan Sara og Abraham konkret være til oppmuntring for oss når det gjelder å holde fast på Guds løfter og finne veien til tro? Samtal om hvordan dette skjer med vekt på dine egne erfaringer.
- Prøv å sette sammen et bilde av Abrahams liv ut fra 1. mosebok. Hva er hovedfortellingene i historien om Abraham og Sara?
- Les 1. Mosebok 18,10-15. Hva tenker du om Saras reaksjon? På hvilken måte kan dere kjenne dere igjen i Sara?
- Les sammen Johannes 8, 33-39. Hva betyr det å være et Abrahams barn?
- Samtal og be sammen om hva det betyr å ha et hjerte som virkelig søker Gud og venter på han.



- Troen skal gis videre til barna våre, og den gjelder også hele vår slekt. Lag en bønne- og takkeliste for barna i cellegruppa. Hva trenger de? Hvordan kan dere hjelpe hverandre akkurat nå?
- Samtal om hvordan dere kan oppmuntre barna til å gjøre gode valg. Hvordan kan dere bidra til å forsterke de gode valgene og gi en retning ut av krokveiene. Ta gjerne Abrahams og Saras utholdenhet som trøst og eksempel.

TEKSTMEDITASJON

Tekst: 1. Mosebok 12,1-4a eller Hebreerne 11,8-12

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Josef – sann ydmykhet gir oppreisning

«Dere tenkte å gjøre ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode»

1. Mosebok 50,20

ET APROPOS - DET ER Å VÆRE KNUST...

Når en annen blir foretrukket fremfor meg og jeg blir forbigått med vilje...

Da husker jeg at de ropte «bort med denne mannen og gi oss Barabbas fri».

Da bøyer jeg mitt hode og aksepterer avvisningen.

Det er å være knust.

Når mine planer blir feid til siden og jeg ser arbeid som er gjort gjennom mange år blir lagt i ruin på grunn av andres ambisjoner.

Da husker jeg Jesus som tillot dem å lede han mot korsfestelsen og godtok nederlagets plass.

Da bøyer jeg mitt hode og aksepterer urettferdigheten uten bitterhet.

Det er å være knust.

Når jeg ser at det er nødvendig å ydmyke meg og bekjenne for å leve rett med Gud. Og erkjenner at ydmykhet må til for at jeg skal få del i oppreisningen.

Da husker jeg Jesus som gav avkall på sitt eget gode rykte og ydmyket seg til døden, ja korsets død. Da bøyer jeg mitt hode og er rede til å akseptere skammen og den offentlige uthengingen.

Det er å være knust.

Når mennesker venter det umulige av meg, langt mer enn tid og menneskelig styrke gir meg.

Da husker jeg Jesus som sa «dette er mitt legeme som er gitt for dere».

Da vender jeg meg bort fra min egen grådighet og mangel på nestekjærlighet.

Det er å være knust.

(Av John Collinson, fritt oversatt)

DEN KRISTNE KARAKTER

Josef er et strålende eksempel på sann ydmykhet og at det faktisk går an å tjene seg frem igjennom livet uten å albue seg på bekostning av andre.

Like sterkt taler Josefs historie om at på tross av dine livsomstendigheter er det mulig å komme styrket gjennom urettferdighet og til og med flere overgrep.



Veien kan være lang og omkostningene store, men oppreisningen ligger der for den som tar livets utfordringer på en god måte.

Veien fra å være en gjetergutt til å bli Faraos høyre hånd var ingen lett vei for Josef. Josef var elsket av sin far Jakob og like mye hatet av sine brødre fordi han var farens favoritt. De var så sjalu på gutten at de kastet han i brønnen for å dø. Så fant de ut at det var bedre å tjene noen penger på han og solgte han for tyve sølvpenger. Slik fortsetter den spennende fortellingen om Josef; stadig urettferdig behandlet, stadig på valg om hvordan han skulle reagere på motstanden han møtte. Josef gjør seg gradvis fortjent til større oppgaver mens han møter ny og uventet motstand langs veien. Les hele fortellingen i sammenheng en gang til og gled deg over den spennende fortellingen. Tilslutt står Josef pånytt overfor sine brødre og blir deres hjelper – de som har krenket han.

De prøvene Josef og alle mennesker blir utsatt for har to mulige utganger. I begge tilfellene er prøvelsene satt der som snublesteiner for Josef og for oss. Josef kunne så lett ha blitt bitter og tatt igjen. Han hadde rett til det. Det ville være den naturlige reaksjonen. Slik er det også for oss når vi møter urettferdighet og har ulike livserfaringer vi ikke får til å gå opp. Hvordan reagerer vi i møte med det som vi opplever krenkende og ødeleggende i våre liv. I Josef-historien kan vi få noen pennestrøk av råd og hjelp til å takle livsmotstanden. Konklusjonen i det siste kapittelet av 1. Mosebok sier: *«Dere tenkte ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode»*. Josef har maktet, ved Guds hjelp, å sette sine erfaringer av kamp inn i en meningsfull sammenheng som gir perspektiv og mening midt i det som er vanskelig. Fra Guds side kan de prøvelser du møter i livet gi hjelp til å skille gullet fra slagget i ditt liv og på den måten ha en rensende effekt. Den samme situasjon kan fra motstanderens og fallets dragsug være satt der for å finne og utnytte dine svake sider. Gud har tenkt det til det gode. Han vil din vekst som menneske og som kristen. Han ønsker ikke at vonde ting skal ramme deg, men vil i motgangstider gå med deg og gi livsmot og oppreisning. Vi vet allikevel ikke alltid hva livet kan gjøre med oss, og ingen av oss vet hvordan vi reagerer når livets motkrefter for alvor settes mot oss. Heldigvis vil Guds trofasthet mot oss ikke svikte selv om vårt mot skulle svikte.

Fruktene etter Josefs reaksjon er tydelig for alle. Tilslutt finner han rettferdighet, men ikke egentlig gjennom å kjempe for sin rett. Isteden tjente han og vokste i sin tjeneste og som menneske. Det er en himmelvid forskjell mellom beskjedenhet, jærsk understatement og sann ydmykhet. Vi kan med forsiktighet antyde at Josef var en ydmyk mann som gjennom sann ydmykhet, og ikke selvutslettelse, viser oss tjenestens vei.

I Josef fortellingen finner vi også klare trekk og paralleller til han som skal komme; Jesus Kristus og hans tjeneste for og med oss. Gjennom Josef-skikkelsen ser vi han som lever tjenestens liv til fullkommenhet.

NOEN BIBELVERS

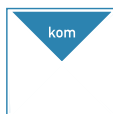
1. Mosebok 37-50; Apostlenes gjerninger 7,9-19; Hebreerne 11,21-22

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: 1. Mosebok 37,5-36

Tekst til barneforkynnelsen: Josef fortellingen som en helhet

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Hva er din første tanke og reaksjon når du møter urettferdighet?
- «Du skal ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv» skriver Arnulf Øverland i et dikt. Ta en runde i gruppen og sett ord på noen forhold som gjør at vi lett skygger unna. La hver enkelt komme frem med sine tanker.



- Lag lapper hvor dere skriver en og en av Åndens frukter slik det er beskrevet i Galaterne 5.22. La hver enkelt trekke en lapp og lag en takkesirkel i gruppen der dere takker for disse gavene og erkjenner hva de kan bety i den enkeltes liv og i fellesskapet.
- Syng noen lovsanger sammen. La en i gruppen forberede seg på hvilke sanger som skal synges. Bruk instrument eller bruk en Cd hvis dere har det tilgjengelig.



- Hvorfor var egentlig Josef så sterkt hatet av sine brødre? Hva gjør det med oss når vi ser at noen lykkes eller har fremgang. Hva må den passe seg for som lykkes? Hva er farene for dem som opplever medgangen?
- Les 1. Mosebok kap 39 om Josef hos Potifar. Hvordan taklet Josef motstanden? Hvordan håndterer vi de prøver og vanskelige situasjoner vi kommer opp i? Hva må vi være observante på? Hva er farene? Hvor ligger vekstpotensialene?
- Se på innledningsstykket til denne fortellingen. Hvordan opplever du disse ordene? Hvordan kan parallellene mot Jesus og hans lidelse være til trøst i vår motgang?
- Noen ganger snakker vi om å forberede oss på vanskelige tider. I hvilken grad er det riktig og rett – hvilken grad føler du at du må ta det når det kommer?
- Hvordan kan vi konkret være til hjelp i vår cellegruppe når noen er i en vanskelig situasjon? For hverandre? For våre naboer?

- Hvordan kan mennesker reagere på omsorg og gode ord i en vanskelig livssituasjon? Hvordan kan vi bidra positivt? Hva kan vi gjøre? Hva bør vi ikke gjøre? La det også komme frem i gruppen at vi reagerer forskjellig i slike situasjoner. Hvordan åpner vi opp for hverandre så vi kan dele tanker og følelser med hverandre? Hvordan kan vi passe på at vi respekterer hverandres grenser i det vi vil snakke og fortelle om?



- Tenk igjennom om det er noen vi kjenner som kan trenge en oppmuntring. Kjøp en blomst, gi en bok eller skriv et kort til noen som trenger en oppmuntring eller hilsen i dag.
- Kanskje er dette tiden for å snakke sammen litt om viktigheten av å være gode med hverandre. Det kan være viktig å minne hverandre om konfidensialitet i gruppa og aldri snakke negativt om andre når de ikke er tilstede i cellegruppa, nabolaget eller menigheten. Det gir trygghet!

TEKSTMEDITASJON

Tekst: 1.Mosebok 37,3-8

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etter arbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Moses – å møte Gud ansikt til ansikt

*«Så talte Herren med Moses ansikt til ansikt,
som en mann taler med en annen»*

2. Mosebok 33,11

MOSES SITT LIV SOM FORBEREDELSE TIL TJENESTEN

De første åtti årene av Moses sitt liv ble ikke akkurat fylt av suksess og fremgang. Disse årene var først å fremst en forberedelse til det som skulle komme. De første 40 årene var Moses en del av Faraoas hoff og fikk opplæring i egypternes visdom. De neste 40 årene ble tilbrakt i ørkenen etter at han hadde slått i hjel en egypter. Hans egentlige tjeneste begynte først i en alder av 80 år!

De siste 40 årene av sitt liv fikk Moses i oppgave å lede Israels folket ut av Egypt og til det lovede land. Bygd på egne livserfaringer ble denne perioden en opplevelse av Guds nærhet og intimitet med Gud som ingen andre mennesker har opplevd. Ingen andre mennesker har møtt Gud og erfart hans nærhet som Moses.

Moses vokste altså opp som foreldreløs i varetekt hos andre og han hadde gjort en forbrytelse som bare noen få mennesker har gjort. (2. Mosebok 2). I Guds hender kan en vanskelig fortid bli en tid for nødvendig modning og vekst. I Guds tjeneste kan selv våre sår, mangler og ørkenerfaringer omdannes til edelsteiner. Tid i forberedelse og modning er helt avgjørende for våre liv. Uten å vite det ble årene i ørkenen den beste forberedelse Moses kunne få til sin tjeneste. For oss er lærdommen: De store vekstpunkter for hvem du er og modnes til ligger ofte i den motgangen du møter. Det du gjør og uttrykker som aktiv handlende person bygger på hele din livserfaring. Særlig kan den modning som har skjedd i det skjulte og gjennom det som har vært vanskelig vise seg å bli viktig for Guds dannelse av deg som et redskap for Ham. Gud tvinger ikke sin nærhet på menneskene, men det er mulig å oppleve og erfare Guds nærhet i en fallen verden.

Moses sin egentlige tjeneste begynte med et møte med Herren i den brennende tornebusken! Her fikk han kallet og den store lederoppgaven å føre folket ut av fangenskapet og inn i det lovede land.

Moses gjette småfeet for svigerfaren Jetro, presten i Midjan. Da hendte det en gang at han drev feet over på den andre siden av ørkenen og kom til Guds fjell, Horeb. Der viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild, som slo opp fra en tornebusk. Med ett fikk han se at busken stod i lys lue, men den brant ikke opp. Da tenkte Moses



med seg selv: «Jeg vil bort og se dette underfulle synet, at tornebusken ikke brenner opp.» Men da Herren så at han kom borttil for å se, ropte han ut av tornebusken: «Moses, Moses!» Og han svarte: «Ja, her er jeg.» Da sa Gud: «Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig jord.» Herren sa: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet; for han våget ikke å se på Gud.

Så sa Herren: «Jeg har sett hvor vondt mitt folk har det i Egypt, og hørt hvordan de klager over fogdene. Jeg vet hva de må lide. Jeg har steget ned for å fri dem fra egypterne og føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning. Der bor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene. Nå har nødropet fra israelittene nådd opp til meg, og jeg har sett hvordan egypterne plager dem. Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt.»

Men Moses sa til Gud: «Hvem er vel jeg? Kan jeg gå til farao og føre israelittene ut

av Egypt?» «Ja,» svarte han, «for jeg vil være med deg! Du skal få et tegn på at det er jeg som har sendt deg. Når du har ført folket ut av Egypt, skal dere holde gudstjeneste på dette fjellet.» Da sa Moses til Gud: «Men når jeg nå kommer til israelittene og sier til dem at deres fedres Gud har sendt meg, og de så spør etter hans navn, hva skal jeg da svare?» Da sa Gud til Moses: «Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israelittene: 'Jeg Er' har sendt meg til dere.»

2. Mosebok 3,1-14

DEN HELLIGE GUD

I fortellingen om Moses finner vi mange av Israels verdier. Disse verdier og institusjoner er helt avgjørende for å forstå Guds handling med sitt folk. Ikke minst fremtredende er tanken om at Gud bor i og blant sitt folk. Gjennom hele fortellingen om Moses opplever folket Guds hellige nærvær i hverdagen. Han går foran folket i en skystøtte om dagen og en ildstøtte om natten (2. Mosebok 13,21) Han gir manna i ørkenen når de trenger noe å spise (2. Mosebok 16,13-15). Han lar Moses slå sin stav mot klippen så vannet strømmer frem (2. Mosebok 17, 1-7). Moses og folkets møte med Gud viser oss en viktig side ved Gud, nemlig hans hellighet. Å være hellig betyr å være utskilt fra verden; en erfaring av en tydelig annerledeshet som kommer fra en annen dimensjon, har en annen karakter og har tydelige forutsetninger og forventninger. Erfaringen av Gud som Hellig er like fundamental og viktig som erfaringen av Gud som kjærlighet. De to sidene ved Gud forutsetter hverandre og gi et utfyllende bilde. Uten å forstå Guds hellighet og karakter som hellig blir også kjærlighetens omkostninger vanskelig å begripe.

Når Gud skal åpenbare seg og vise sitt ansikt gjør han det som den hellige Gud. Dette skjer i to fokuspunkter nemlig; *offertanken* og *budene*.

OFFER

I Det gamle testamentet blir offersystemet en konsekvens av Guds hellighet. Ikke før hadde Moses fullført byggingen av tabernakelet, så forstår han at Gud selv ville bo i teltet og at det ikke var plass til noen andre der, selv ikke Moses. Det Guddommelige nærvær endrer tabernakelets funksjon og offeret åpner veien til Guds nærværet. (Les 2. Mosebok 40,34 - 3. Mosebok 1,2)

Det ble gitt nøyaktige beskrivelser av et offersystem som skulle være med å regulere forholdet til den Hellige Gud. I 3.mosebok 1-7 kan du lese om de ulike offerordningene og deres system. Her står det om; brennoffer, grødeoffer, måltidsoffer, syndoffer og skyldoffer og deres funksjon i livet og gudsforholdet.

Allerede ved innstiftelsen av påskehøytiden og utgangen av Egypt ser vi den begynnende offertanken. Ved at blodet fra påskelammet er strøket på dørkarmen

og dørbjelken vil Gud gå fordi israelittenes hus. (2. Mosebok 12). Offertanken er helt sentral for å forstå Jesu død og betydningen av hans død som en soning for alle verdens synder.

BUDENE

Ut fra forståelsen av Guds hellighet ligger også betydningen av de ti bud som Moses fikk av Gud på fjellet (2. Mosebok 19-20 og 5. mosebok 5,7-12). Guds bud er en ytre handling som ble pålagt folket, men en frihetens konsekvens av at folket var ført ut av slaveriet. Derfor er De ti bud ikke en stige for å nå opp til Gud, men en måte å leve på for de som allerede har blitt tatt imot som hans barn. Dette gjelder både i Det gamle og Det nye testamentet. De ti bud har to retninger, de sier noe om vår relasjon og lovprisning til Gud (de fire første budene) og våre mellommenneskelige relasjoner (de seks siste budene).

Derfor er det å leve med budene som gode rettesnorer, både for vår relasjon til Gud og til våre medmennesker, det fokus Gud ønsket for Israelfolket og for oss i dag.

Hør bare her:

«Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ord og bud som jeg gir deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og tale om dem når du sitter hjemme og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Bind dem på hånden som et merke og ha dem på pannen som en minneseddel. Skriv dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine. Herren din Gud vil nå føre deg inn i det landet som han med ed lovte dine fedre, Abraham, Isak og Jakob, at han ville gi deg. Der er det store, fine byer som du ikke har bygd, bygninger fulle av alle slags gode ting som du ikke har samlet, utgravde brønner som du ikke har gravd, vingårder og oliventrær som du ikke har plantet. Når du kommer dit og får spise deg mett, ta deg da i vare så du ikke glemmer Herren, som førte deg ut av Egypt, av trellehuset.»

5. Mosebok 6,4-12 :

NOEN BIBELVERS

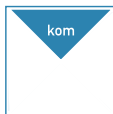
2. Mosebok 1-24; 3. Mosebok 9-21; 5. Mosebok 32-34; Apostlenes gjerninger 7,17-46; Johannes 3,14-16; Johannes 6,31-35; Hebreerne 3,1-19; Hebreerne 11,23-29

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: 2. Mosebok 3,1-14

Tekst til barneforkynnelsen: Historien om Moses.

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Nevn en trafikkregel du gjerne skulle ha endret på? Hvorfor? Hvordan?
- Fortell om en ting/situasjon i ditt liv som har vært vanskelig og hvordan du nå kan se at Gud har brukt dette for å føre deg videre.



- Les sammen Moses sang til Herren – 2. Mosebok 15, 1
- Begynn samlingen med å erkjenne Guds nærvær. Be bønner sammen som forkynner at Gud er sammen med dere i dag. Takk for hans nærvær og nedbe hans velsignelse over den enkelte i gruppen.



- Prøv å se og bla igjennom skriftstedene om Moses og få en sammenheng i fortellingen. La gjerne en forberede dette til samlingen.
- Les sammen 2. Mosebok 3,1-14 og samtal om følgende:
Hvordan opplevde Moses Guds hellighet? Hvordan opplever vi det i dag?
Hvordan opplevde Moses Guds nærhet? Hvordan opplever vi det i dag?
Hvordan opplevde Moses kallet? Hvordan opplever vi det i dag?
- Samtal om offer systemet i Israel. Hvorfor var det et slikt system? Hvordan måtte et slikt system oppleves av menneskene?
- Se nærmere på sammenhengen mellom offersystemet i Israel og Jesu døds betydning for oss. Jobb litt med å se sammenhengene og sett ord på dem.
- Samtal om de fire første budene og hva disse budene betyr for vårt liv og tilbedelse av Gud.
- Samtal om de seks siste budene og hva disse betyr for vår livsstil og vår neste?



- Samtal om betydningen av å bygge verdier og fortellinger inn i vår egen livshistorie. Se på 5. Mosebok 6,4-12 og lag en liten minneseddel for vår tid.
- Hvordan kan vi som familier i dag vise en etisk grunnholdning i tråd med de ti bud?

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Velg et passende avsnitt fra 2. Mosebok kap. 3

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Rut – trofast tjeneste i en overgangstid

«Der du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begravnes. Måtte Herren la det gå meg ille både nå og siden om noe annet enn døden skiller meg fra deg!»

Rut 1.17

I ET TIDSSKIFTE

Det var en gang, i en verden langt borte, noen mennesker som levde i et tidsskifte. Utålmodigheten var stor, misnøyen selv med det gode var tydelig og de nye tankene kunne ikke uten videre legges i de gamle skuffer og tilpasses de kjente «operativsystemene?».

På mange måter føltes situasjonen for mange som å være på en karusell – berusende og spennende, men alt du lengter etter er at turen skal bli ferdig. Problemet er bare at denne karusellturen ikke tar slutt på noen minutter, den varer ganske sikkert livet ut.

Midt i dette er det noen som har funnet en vei i tjeneste og trofasthet selv under slike vekslinger. Noen som kjenner de samme endringene og må kjempe med de samme motsetningene. Allikevel velger de trofast tjeneste og i tjenesten finner de en vei selv i svært vanskelig og skiftende terreng. Det finnes noen mennesker som ikke rokkes fra basisverdiene selv om omgivelsene forkynner tidens evangelium: Ingenting er gyldig for alle, vær tolerant!

TROFASTHET I EN OVERGANGSTID

Historien som fortelles i Ruts bok utspiller seg på «den tid da dommerne styrte» (Rut 1,1). Dette var en tid preget av forfall og etter hvert en dyp lengsel etter noe nytt. For dommertiden var ingen lykkelig tid for Israel. Det var en tid med lengsel etter noe nytt, en mørk og turbulent tid. Den onde sirkel i dommertiden var:

ulydighet → nederlag og frustrasjon → desperate rop om hjelp
→ ny utfrielse og fred.

Dette kommer til uttrykk i det kjente verset som bærer lengselen etter noe nytt i seg: «I de dager var det ingen konge i Israel. Hver mann gjorde som han selv fant for godt» Dommerne 17,6 og 21,25.



Også i en slik tid er det noen som holder fast på troen og lever et godt og sant liv. Historien om Rut er en eksempelfortelling på nettopp dette. Historien viser hvordan vanlige mennesker kan være lojale mot hverandre og leve et liv som reflekterer Guds karakter i en vanskelig tid.

Rut var en moabitt, ikke en israelitt. Hun var en innvandrer og fremmed i landet. Budet for Israel var nemlig klart; «at ingen ammonitt eller moabitt noen gang måtte få være med i Guds menighet» (Se Nehemia 13,1-3 og 23-25). Men på samme måte som flere ganger i Det nye testamente, løftes folk frem som ikke tilhører paktfolket, som er innvandrere og kommer fra en annen tradisjon og kultur. Med Ruts bakgrunn var lojalitet og tro på Gud ikke selvfølgelig, snarere det motsatte. Allikevel er historien om Rut nettopp en eksempelfortelling om dette.

Rut møtte mye motgang. Hunger og død. Adskillelse og uventet motgang, men hun svarte ikke med bitterhet eller flukt. Hun gikk inn i det vanskelige og tok kampen opp og våget å være lojal. Historien om Rut er en fin kjærlighets- og livsfortelling. Der lojalitet og tjeneste krones med seier til slutt. Det går an å leve trofast og sannferdig også i motgang. Det går an også i en forfallstid og en overgangstid å leve sant. Dette kan skje selv om vi skulle oppleve at samfunnet og omgivelser ikke akkurat hyller våre valg og vår livsholdning.

Rut ble også stammor til David. Han som skulle bli Israels store konge. Hun som var en Moabitt blir også som en av fire kvinner nevnt i Jesu stamtavle (Matteus 1,5) . Dermed regnes hun også stammor til Jesus Kristus, vår frelser og Herre! Hun åpner veien for Israels Gud som en universell Gud for alle folkeslag.

NOEN BIBELVERS

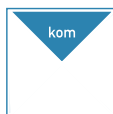
Ruts bok, Matteus 1,5

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: Rut 2,1-23

Tekst til barneforkynnelsen: Historien om Rut

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Nevn et forhold i hverdagen der du opplever spenning mellom samfunnets generelle verdier og bibelens verdier. Hvordan oppleves denne spenningen?
- Hva forbinder du med lojalitet? Trekk frem en positiv og en mer negativ side ved ordet.



- Lag en takkesirkel der dere takker for den som sitter til høyre for dere i sirkelen. Begynn med å være litt stille sammen. Be så en takkesetning høyt for den enkelte. Lytt tilslutt sammen som gruppe om det er noe eller noen dere særlig skal takk for i dag.

- La en forberede en lovsangsstund sammen.



- Be alle lese historien om Rut før gruppen samles. Det er fire små kapitler som det skulle være overkommelig å lese før samlingen.
- Samtal sammen om dommertiden. Hvorfor var dette ikke en lykkelig tid for Israel? Samtal om den onde sirkelen som kjenetegnet dommertiden.
- Vi snakker om at vi lever i en overgangstid. Hva er likhetene mellom dommertiden og vår tid? Prøv og sammenlign og trekk paralleller.
- Ta Rut som eksempel: Hvordan kan vi som enkeltmennesker bidra til å holde fast på gode verdier i en verden som vår?
- Hvorfor trekkes ofte personer utenfra trosfellesskapet frem som gode eksempler i bibelen? Hva kan det bety for oss i dag i en flerreligiøs verden?
- Hvordan kan vi lære av våre nye landsmenn? Hva kan vi lære av dem konkret? Tenk på mennesker dere kjenner og møter i hverdagen.



■ Hvordan kan Rut's livsholdning omgjøres til et livsprogram for meg og min familie? Hva kan vi lære for vår hverdag?

■ Er det noen mennesker med en annen etnisk eller religiøs bakgrunn som vi kan vise omsorg, inkludere eller lære noe av? Hvordan kan en slik kontakt og læring skje?

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Rut 1,1-17

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.



David – kongen som sang lovsang og salmer

«Herren har søkt seg ut en mann etter sitt hjerte
og kalt ham til fyrste over sitt folk»

1. Samuel 13,14

David er en av bibelens mest komplekse personligheter. Han er fargerik og en stor leder, men også en mann ute av stand til å lede sitt folk og sin familie fordi han ikke kunne styre sitt eget liv. Det er stort å se at bibelen ikke driver med rosemaling eller hvitvasking av hendelsene, men våger å presentere David slik han var.

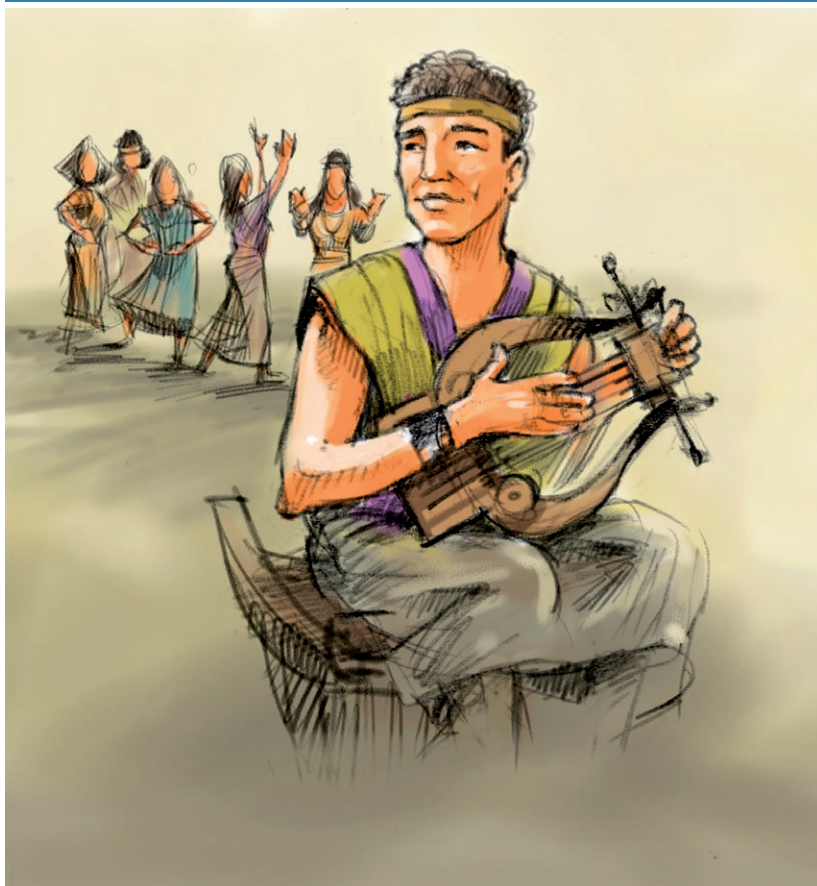
David var den yngste av sine brødre. Bibelen forteller en spennende historie om hvordan Gud sendte Samuel til Isai for å salve en av hans sønner til konge etter Saul. Hvem av sønnene er det Gud vil satse på? David blir til sist overraskende salvet som konge selv om han ikke var tilstede sammen med brødrene når profeten var på besøk. (1. Samuelsbok 16).

Som Israels andre konge var David **en stor kriger**. Som ikke kjempet i egen kraft, men seiret med Herrens hjelp, kløkt og visdom. Historien om David og Goliat er en historie om hvordan et menneske i Guds kraft kan seire selv over kjemper og store fiender (1. Samuelsbok 17). David fortsatte sine kriger og kamper noe som førte til at Gud ikke gav han lov til å bygge tempelet (1. Krønikebok 28,3).

David var en **stor musiker og lovsangsleder**. Han spilte så nydelig på harpen at det påvirket og mildnet den plagede Kong Saul. David var også en aktiv organisator av lovsangen blant folket og forstod lovsangens kraft og glede. Lovsangens og musikkens virkning blir tydelig i Salmenes bok som bærer i deg mange av Davids store salmer, lovsanger og klagesanger. Lovsangen bærer i seg kraft til forandring og fornyelse. Derfor er heller ingen annen bok enn Salmens bok sitert så mye i Det nye testamente.

David var **mannen etter Guds hjerte**. Hovedtrenden i Davids liv var at han levde og handlet ut fra et liv som ble levd i Guds nærhet. Gud kalte David til å være Konge og han la en god ånd ned i David som stadig søkte Gud i lovsang og tilbedelse.

David var **også en synder** som fikk kjenne konsekvensene av sitt fall. Historien om Batseba og Urias fikk store konsekvenser for David, folket og hans familie.



Du kan lese historien om dette i (2. Samuelsbok 11 og 12. Salme 32 og 51).

David var **en profet som pekte frem mot Kristus**. Jesus var av Davids hus og ætt. Stadig blir David nevnt som eksempel for Kristus. David er nevnt over 50 ganger i Det nye Testamente.

LOVPRISNING OG TILBEDELSE EN VIKTIG DEL AV GUDSTJENESTEN

Lovsangen og tilbedelsen var en viktig del av Davids og folkets erfaring av Herren. David hadde blant annet ansatt lovsangere til å lovsynge i byene, slik at det alltid var noen som priste Gud i byen, døgnet rundt! I 1. Krønikebok 23,5 står det: «Fire tusen skal lovsynge Herren til toner fra de instrumentene jeg har laget til bruk ved lovsangen». David organiserte også gudstjenesten og lovsangen i Jerusalem. Bl.a. satte han levittene til sangtjeneste og delte dem inn i lovsangslag

og skift. Lovsang og tilbedelse hjelper oss å forstå hvor stor Herren er, og får oss til å innvie våre liv til Ham. Derfor står lovsangen helt sentralt i gudstjenesten.

David var en fremragende harpespiller. Når David spilte sine lovsanger til Herren ble omgivelsene fylt av Herrens nærvær på en så sterk måte at den onde ånden måtte flykte fra Saul. (1. Samuelsbok 16,14-23) Musikken som skapes av musikeren er med på å påvirke det åndelige klimaet og blir en form for musikkterapi for Saul.

Da David inntok Jerusalem, heter det at han danset av all kraft mens Herrens paktkiste ble båret inn «under jubelrop og hornlåt» (2. Samuelsbok 6). David beskrives som Israels store salmedikter. Ved flere anledninger sang han klage- og takkesang (2. Samuelsbok 1 og 22).

Tempeltjenesten var preget av mange sangere og bruk av mange instrumenter. Over 20 instrumenter står omtalt i bibelen og ble tatt i bruk til Herrens ære (Daniel 3,5 og 15 og Salme 150 3-5). Instrumentalmusikk får også selvstendig verdi som lovsang - gjennom instrumentene skapes det musikk til Herrens ære. Dans var en viktig del av gudstjenestene.

SALMENES BOK

– SPEILBILDE AV LIVET OG FORVENTINGENE TIL HERREN!

I Salmenes bok finner vi en gjennomgående holdning til Gud og livet. Salmene bringer livet i all sin variasjon og kompleksitet fram for Herren for å fortelle han om det og å lære å se situasjonen fra hans perspektiv. Salme 57 er et godt eksempel på dette. Situasjonen er hentet fra 1. Samuelsbok 22,1 der David har flyktet fra Saul og tatt tilflukt i en hule blant ville dyr. Sauls soldater er på jakt etter David og han er presset på alle måter. Hvordan ber David i en slik situasjon? Svaret på det finner vi altså i Salme 57. Salme 57 blir et sterkt møte der virkeligheten i all sin gru blir forvandlet ved en erfaring av Guds nærvær. Huleveggen og huletaken blir i erkjennelsen av Guds nærvær til skyggene av Guds gode vinger. Uansett livssituasjon møter salmen situasjonen med åpenhet og forventning til Gud. Det er også lovsangens og tilbedelsens vesen. Gud er verdig vår ære og tilbedelse uavhengig av situasjon og omstendigheter. Vi er trygge selv under den største storm eller i den mørkeste tunnel.

Tilbedelsens vesen kommer tydelig til uttrykk i Salmene. Lovsang og tilbedelse oppleves og erfares forskjellig i gode dager og i tunge dager. Det finner vi mange eksempler på i Salmenes bok. Men i Salmene finner vi ikke mennesker som trekker seg tilbake i møte med lidelsen og begynner å stille spørsmål ved Gud. Snarere finner vi mennesker som i nød presser på inn mot Gud med spørsmålene,

skuffelsen, klagen og nøden. Salme 34 (legg merke til situasjonen salmen er skrevet i – se overskriften) sier mye om slik bønn.

Vekten ligger på å male et bilde av en levende og handlende Gud for den som søker, er i nød eller opplever lykke. Tilbedelse og lovsang er derfor å fastholde, beskrive og tale om Gud og hans gjerninger og hans innerste vesen. Det er å øve, repetere og dvele ved hans gjerninger, og få fokuset over på han som har løsningen og makten. Lovsang er å gi Gud ære og velsigne Gud. Det er å male Guds handlinger og hans karakter slik at vi møter han med et rett perspektiv og lar han være Konge og Herre for oss.

At lovsang og tilbedelse utelukker ærlighet og tunge livserfaringer er ofte en innvending mot for mye sang og glede i gudstjenestene. Ikke noen salmebok i verden bærer i seg en slik intimitet og nærhet som Salmenes bok i bibelen. Heller ikke noen annen bok er så ærlig med klagen og nøden som denne boka. Vi kan trygt komme frem for Gud også med våre tunge livserfaringer og få lov til også å anklage Gud når vi opplever livets mørke sider enten i oss selv eller i våre livserfaringer.

NOEN BIBELVERS

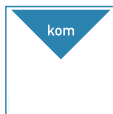
1. Samuelsbok 16-31; 2. Samuelsbok; 1. Krønikebok 15 og 25; 1. Kongebok 1 og 2; Salmenesbok; Matteus 1,1; 22,41-45; Markus 11,10; Lukas 1,32

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: Salme 103

Tekst til barneforkynnelsen: Historier fra Davids liv.

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Si det første som faller deg inn når du tenker på Kong David.
- Fortell om en god opplevelse av lovsang og tilbedelse som har betydd mye for deg. Enten en enkelt erfaring, et miljø eller samling som har gitt deg mye i forhold til dette temaet.



- Legg ekstra vekt på lovsangsavdelingen denne gangen. La en i gruppen lede inn i lovsang og tilbedelse. Ha sangene foran dere og be korte bønner i erkjennelse av Guds nærvær.
- Lag noen lapper med bibelvers fra Salmenes bok. La hver enkelt trekke en lapp og be bønner gjerne med egne ord. Vær stille sammen og lytt til hva Gud vil si til dere i dag på denne samlingen.



- Bruk biblene og bla gjennom skriftavsnittene som er satt opp om David. Prøv å få oversikt over dem. Se på overskriftene (se over) som oppsummerer Davids liv og finn skriftsteder som underbygger dette.
- Hva gjorde Davids sang og musikk med omgivelsene? Hva kan det bety i dag?
- Lovsang og klagesang; Har vi rom for begge deler i våre liv, her i cellegruppa og i gudstjenestene våre?
- Hva er lovsang og hvordan kan vi vokse i lovsangens mysterium og glede? Be Den Hellige Ånd komme til dere og fylle deres liv med lovsang og ekte glede.
- Les Salme 150 og samtal om behovet for et mangfoldig musikkliv i menigheten og gudstjenesten. Hvorfor og hvordan kan vi la et slikt musikkliv vokse frem hos oss? Hvorfor er dette viktig?
- Hvordan bruker vi Salmenes bok i vårt andaktsliv? Hvordan kan vi bruke denne lovsangs og bønneboka i Bibelen?



- Hvordan kan vi hjelpe barna våre til å forstå at lovsangen vi synger ikke er til oss, men til Gud. Hvordan kan vi samtale med barna om hva det betyr i praksis?
- Samtal om hvordan vi fra vårt ståsted kan bidra mer aktivt i felles lovsang i gudstjenestene våre. Hvordan kan vi inspirere barna våre og oss selv i forhold til lovsangen i gudstjenestene våre?

TEKSTMEDITASJON

Tekst: 2. Samuel 12,1-15 eller Salme 146

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Jesaja – profeten som så frem mot Messías

*«Se, en jomfru skal bli med barn; hun skal føde en sønn
og gi ham navnet Immanuel»*

Jesaja 7,14

SOM EN FJELLTUR...

En fin solfylt søndag ved påsketider er du på skitur innover viddene i et fantastisk og strålende vinterkledd landskap. Du passerer en topp, ser en ny og fortsetter mot den neste, bare for å oppleve at en ny fjelltopp ligger der framme. Slik fortsetter turen på vinterfjellet mot nye horisonter.

Omtrent slik er det å lese Profeten Jesaja. Hans tjeneste som profet hadde ikke bare en horisont eller en situasjon som bakgrunn. Han så lenger og hans bok i bibelen inneholder ord og profetier som har klangbunn mot flere tidsaldre og situasjoner. Å lese hans bok er som å være på fjelltur; stadig nye horisonter og perspektiver åpner seg for oss.

Profetens synsfelt er ikke begrenset av hendelser i sitt eget land eller sin egen samtid. Han ser frem mot Messias og hans komme og tegner et levende bilde av ham. Han gir oss verdier som har gyldighet også i dagens kirke. Slik boken er bygd opp blir den på mange måter en bro mellom den gamle og nye pakt, mellom det gamle og det nye testamente. Derfor er det blitt sagt at Jesaja døde med evangeliet på sine lepper.

PERSPEKTIV

Jesaja var en profet som levde og virket i den historiske tidsepoken som er beskrevet i 2. Kongebok 15-20 og 2. Krønikebok 26-33. Det er en krisesituasjon for landet og profeten advarer folket og lederne, som har vanskelig for å høre og forstå profetens ord. Landet trenger en profet som kan vise en tydelig vei for folket og de som styrer. Profeten fører et enkelt og direkte språk som ikke er til å ta feil av.

Jesaja sitt kall er klart og sterkt. Han møter den tre ganger Hellige Gud, får se seg selv som uren og fortapt og blir gitt et oppdrag og et kall (Jesaja 6). Han blir bedt om å forkynne det som er rett for folket, men folket vil ikke forstå, se eller skjønne (6,9). Dette blir på en måte en forløper for Jesu motivasjon til å fortelle lignelser. Allerede historien om profetens kall peker fremover og utover den umiddelbare historiske sammenhengen og mot han som skal komme.



På den måten møtes de nært historiske begivenhetene og situasjonen for folket med de lange linjene og lengselen etter utfrielse og frelse. Nye «fjelltopper» kommer til syne, og nye bilder tegnes for oss av en salvet erobrer, en tjener og en frelserkonge som samler folkets lengsler.

MESSIAS – KONGEN – TJENEREN – FORLØSEREN

Den kommende Messias beskrives hos Jesaja med tre ord; han er *Kongen*, *herrens tjener* og *forløseren* for Israel og alle folkeslag.

Grovt inndelt kan vi si at profetien om den nye kongen kan vi lese fra kapittel 1-39 (tydeligst i kapittel 7-11). Herrens tjener leser vi om i kapittel 40-55 og videre om forløseren i kapittel 56-66.

Kongen

Lengselen etter en ny David viser seg i introduksjonen av Immanuel (7,14). I navnet Immanuel, som betyr «Gud med oss», ligger en radikal proklamasjon av noe nytt som nok var vanskelig for folk å forstå. Her ser vi tydelig at teksten har

flere lag av tolkninger. Noe finner sin tolkningsramme i fødselen av profetens egen sønn (8,1-3) Men i denne kongen kommer også helt nye horisonter til syne som peker utover den nære historie. Fødselen av en frelseskonge settes til en uda-tert fremtid og blir til en lengsel for folket. Her peker Jesaja utover sin tid mot Messias som skal komme. Dette var nok ikke uten videre lett å forstå for folket han snakket til, men en lengsel etter en ny og grensesprengende konge ble skapt.

Hans kongegjerning og status beskrives på denne måten (9,6-7):

*«Herreveldet er lagt på hans skulder
og hans navn skal være
Underfull Rådgiver,
Veldig Gud,
Evig Far
og Fredsfyrste.
Så skal herreveldet bli stort
og freden være uten ende
over Davids trone og hans kongerike.»*

Han skal være den kvisten som skyter opp fra Israels nedhugde tre (11.1) Herrens Ånd skal hvile over denne kongen og han skal være full av visdom og forstand, råd og styrke (11.2) Han kommer med en helt ny tid for sitt folk. En ny sosial orden skal komme i hans fotspor og han skal forene verden (11,4-16). Han skal både bringe og være rettferdigheten.

Herrens tjener

Det finnes trøst for Israel, ja for hele verden (40,1-2). Gud skal selv komme og utfri sitt folk. «Han skal ikke bryte et knekket rør og ikke slukke en rykende veke». Samme hva folket gjennomgår finnes det utfrielse (43). Han skal sende Kyros sin salvede tjener for å frelse Israel og folkeslagene (Jes,45). Hvert kne skal bøye seg for Herren og Herren er den trofaste; «Til dere blir gamle, er jeg den samme, til håret gråner, vil jeg bære dere» (46,4) for «Kan en kvinne glemme sitt diende barn og ikke ha ømhet for sønnen hun fødte? Og selv om en mor kan glemme, så vil jeg aldri glemme deg» (49,15). Herren skal selv gi seg selv for sitt folk og frelse det. Han skal sende sin lidende tjener. Jesaja 53 er evangeliet på det reneste presentert i Det gamle testamente. Her beskrives Guds frelse for oss i Jesus Kristus så tydelig og klart at det nærmest føles som vi er ved Golgata (Jesaja 53.2-5).

*«Han skjøt opp som en kvist for Guds åsyn,
Som et rotskudd av tørr jord.
Han hadde ingen herlig skikkelse,
Vi gledet oss ikke ved synet av ham.*

*Han var ringaktet,
forlatt av mennesker,
en smertens mann,
vel kjent med sykdom,
en foraktet mann som ingen ville se på,
vi regnet ham ikke for noe.*

*Sannelig, våre sykdommer tok han på seg,
og våre smerter bar han.
Vi trodde han var blitt rammet,
slått av Gud og plaget.
Men han ble såret for vår overtredelser
og knust for våre misgjerninger.
Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred,
og ved hans sår har vi fått legedom.*

Forløseren

Herren skal forløse og utfri Jerusalem. Herren skal forløse sitt folk og bringe dem i frihet. Han kommer for å forvandle menneskene. Det skal bli en strøm av mennesker mot Jerusalem og Herrens tempel. Ikke bare av Israel, men av alle folkeslag. «Mot ditt lys skal folkeslag vandre, konger skal gå mot din solrenningsglans» (60,3). Han er forløseren som frigjør og setter fri. Han bringer en ny tid som preges av glede og frihet.

*Herrens Ånd er over meg,
For Herren Gud har salvet meg.
Han har sendt meg
til å forkynne et gledesbudskap for de arme,
for å lege dem som har et knust hjerte,
rope ut frihet for fanger
og frigjøring for dem som er i lenker.
Jeg skal rope ut et nådens år fra Herren.
(Jesaja 61,1-2)*

NOEN BIBELVERS

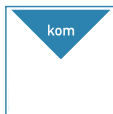
Profeten Jesaja; Matteus 12,17; Lukas 24,44; Romerne 9,27; 10,16; 15,12; 1. Peter 1,10-11

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: Jesaja 9,1-7

Tekst til barneforkynnelsen: Episoder fra Jesaja liv og tjeneste

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Ta en runde med spørsmålet: Hva forbinder du med ordet profet?
- Har du noen gang fått en hilsen, et bibelvers eller et ord fra Gud gjennom et annet menneske? Del en av dine erfaringer med de andre i gruppen.



- Syng noen lovsanger sammen. Fokuser gjerne på noen av bibelversene som er løftet frem fra Jesajaboka. Les bibelversene og be vekselvis.
- Sitt stille i ringen og lytt til Guds stemme. Be han lede dere. Bruk bibelen og kom gjerne med hilsener inn i hverandres situasjon og liv. Til oppmuntring og trøst!



- Bruk biblene og bla gjennom Jesajaboka sammen. Les for hverandre ord som dere enten har understreket eller på andre måter kjenner. Hvilket bilde får dere av profetens budskap?
- Samtal om de tre sidene av Jesaja sine Messias profetier. Hvordan utfyller de hverandre?
- Jesaja taler inn i flere situasjoner og tider på engang. Det er illustrert med bildet om fjellvandringen. Hva betyr dette for vår måte å lese bibelen på? Hvorfor er det viktig å se bibelen i sin historiske sammenheng- hva gir det oss? Hvorfor er det viktig å lese Det gamle testamentet i lys av det nye?
- Har egentlig Jesaja sine profetier noen betydning for oss som kristne i dag? Hva kan vi lære? Hvordan påvirker profetens ord vår tro?
- Hva er likhetene og hva er forskjellene mellom den profetiske nådegave og det å være en profet i Det gamle testamente?
- Hvordan kan vi snakke med barna om betydningen av profetiene til Jesaja? Hva kan vi bidra med for at de skal få en opplevelse av at disse profetiene er aktuelle for deres liv?



- Be helt konkret om å få et ord eller en hilsen til en person i den uka som kommer. Del dette helt konkret med den du blir rolig for. Ordet du gir skal være til glede og oppmuntring for den som får det.
- Be om å få en hilsen til din ektefelle eller et av barna dine. Be om frimodighet til å gi denne hilsenen videre til dem. Samtal og be om dette sammen i gruppa.

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Jes 6,1-10; Jes 9,2-7; Jes 53,1-7; Jes 61,1-4 (Velg en av tekstene)

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Jeremia – kall og selvbilde

*«Jeg fant ditt ord og åt dem, de var til glede for meg...
Aldri satt jeg og moret meg i lag med lystige menn.
Ensom satt jeg grepet av din hånd»*

Jeremia 15,16-17

DET KOSTET

I gjennomgangen av Jeremia vil vi konsentrere oss om kallet og den betydning et møte med Gud har for vår forståelse av oss selv. Profetens oppgave var komplisert og krevende. Han skulle bringe et tøft budskap til sin samtid og boken forteller om hvordan Jeremia måtte ta imot all den utrustning han kunne få for å fullføre sitt oppdrag.

Han kjente på at oppdraget var krevende, at han måtte kjempe med ensomhet og at det kostet å være profet med oppdrag fra Gud (Jeremia 1,18; 15,16-17; 20,1-8)

Han fikk kjenne og smake forfølgelse og kamp på grunn av oppdraget og ble selv en del av det budskapet han formidlet (Jeremia 11,18-20; 12,6; 26; 37; 38,13-28).

Hele profetens budskap og hans kamp var på mange måter i moll. Han er tårenes profet som fikk kjenne hva troskap mot Gud kan koste for en Herrens tjener.

Gang etter gang måtte Jeremia rope ut til Gud og spørre hvorfor han hadde fått dette oppdraget (Jeremia 11,18-12,6; 15,10-21; 17,14-18; 18,18-23; 20,7-18). Profeten beskriver sin tjeneste som ensom. Han tok ikke del i folkets negative gjerninger og derfor ble han også sosialt utelukket fra fellesskapet. Det kostet å være profet. Det var på mange måter en kamp som gikk løs på profetens identitet som menneske. Hans opplevelse av seg selv i forhold til budskapet han formidlet ble komplisert, fordi det budskapet Gud gav profeten ikke var populært og derfor satte et skille mellom profeten og hans samtid.

PROFETENS KALL

Jeremia ble født inn i en geistlig familie nær Jerusalem. Han ble satt til profet i det sydlige kongedømme (Juda) og var profet under de fem siste kongene. Hans kallsberetning er sterk og talende:

*Herrens ord kom til meg, og det lød så:
«Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg,*



og før du ble født, helliget jeg deg;
til profet for folkene satte jeg deg.»
Men jeg svarte: «Å, Herre Gud, jeg duger ikke til å tale; jeg er så ung!»
Da sa Herren til meg: «Si ikke at du er ung!
Alle jeg sender deg til, skal du gå til,
og alt jeg befaler deg, skal du tale.
Vær ikke redd for dem, for jeg vil være med deg og berge deg,»
lyder ordet fra Herren.
Så rakte Herren ut hånden og rørte ved min munn.
Og Herren sa til meg: «Se, jeg legger mine ord i din munn.
Jeg setter deg i dag over folk og riker for at du skal rykke opp og rive ned,
ødelegge og bryte sund, bygge og plante.»
Jeremia 1,4-10

PROFETENS KALL OG VÅRT KALL

En profet taler Guds aktuelle ord inn i den situasjonen folket befinner seg i. Det er hans kall og oppgave. Menighetens oppdrag med å føre alle mennesker til lydhighet og tro har en profetisk side. Oppgaven består i å avsløre tidens svakhet i forhold til å følge Jesus og peke på relevante veier å leve ut troen på i vår tid. Et slikt oppdrag vil sjelden være populært. Ingen av oss liker å bli avslørt. Ingen av oss velger frivillig å gå inn i endringsprosesser som krever noe av oss. Ikke desto mindre viktig er den profetiske funksjon i vår tid. Den er annerledes enn de gammeltestamentlige profeters oppgave. Menighetens profetiske visjon bringer ikke ny åpenbaring om troens innhold, men den søker kun å gjøre budskapet aktuelt og relevant for mennesker inn i vår kultur og tidsepoke

Noen ganger er ikke et kristent menneskesyn og en kamp for rett og rettferdighet ønsket velkommen av de som styrer. Jeremia sin tid og vår tid møtes i en intens kamp for kristne verdier og synet på mennesket. Dette gjelder både vår tids etiske dilemma og spørsmål omkring sannhet og Jesu radikale budskap om etterfølgelse.

Vår tid har problemer med Jesu radikale tale om seg selv som «Veien, sannheten og livet». Så lenge vi formidler troen som noe uforpliktende, møter vi få problemer i vårt samfunn. Når vi imidlertid vektlegger behovet for omvendelse og Jesu sterke ord om etterfølgelse, kjølner mengdens forhold til kirken. Når vi taler klart om menneskets synd og behovet for oppgjør ser mange det som et gufs fra fortiden. Mange ønsker nok at budskapet skal være inkluderende uten for mange konsekvenser for den enkelte, og at det skal formidles som et godt tillegg til de prioriteringer og de verdier vi allerede selv har bestemt og valgt.

Som menighet søker vi å bruke et språk som kommuniserer med tiden vi lever i. Vi er inkluderende og presenterer troen i et inkluderende språk. Men dette fører oss stadig inn i situasjoner som har likhet med Jeremia sitt kall og oppgave. Vi roper til Gud: «Hvorfor må jeg stå for disse verdiene? Det koster Gud! «Hvorfor kan vi ikke i større grad gå på kompromiss og bare møte vår tid på dens egne premisser? Det finnes ikke enkle svar på noe av dette, og det er noe av den spenningen som også profeten levde i og som vi som kristne i vår tid må leve med. Vi står i stadige dilemmaer i møte med de ulike spørsmål som rører seg i tiden.

Vår tid er på den store keramikerens dreieskive. Jeremia sitt bilde av leiren i pottemakerens hånd er også et godt bilde inn i vår tid og vår situasjon.

*Dette er det ord som kom til Jeremia fra Herren:
«Stå opp og gå ned til pottemakerens hus! Der skal jeg la deg få høre mine ord.»
Så gikk jeg ned til pottemakeren, som arbeidet ved dreieskiven.
Når det karet han holdt på med, ble mislykket –
slikt hender med leiren i pottemakerens hånd –
så gjorde han det om igjen og laget et annet kar, slik som han ville ha det.
Da kom Herrens ord til meg, og det lød så:
Skulle ikke jeg kunne gjøre med dere, Israels ætt,
likesom denne pottemakeren gjør med leiren?
lyder ordet fra Herren. Som leiren i pottemakerens hånd,
slik er dere i min hånd, Israels ætt.
Jeremia 18,1-6*

NOEN BIBELVERS

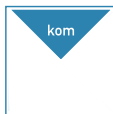
Jeremiaboka; Matteus 2,17; 16,13-16; 27,9; Hebreerne 8,8-12

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: Jeremia 18, 1-10

Tekst til barneforkynnelsen: Jeremia 1, 1-10

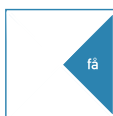
SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Hva mener du er den største utfordring for menigheten i vår tid?
- Når du skal si i fra om noe du føler er urett; hvordan gjør du det vanligvis og hvordan opplever du det?



- Takk for den som sitter til venstre for deg i ringen. Be for arbeidet og familien til den du takker for.
- Klipp ut noen positive nyheter fra avisene den siste uka. Legg de utover bordet. Begynn med å takke for disse nyhetene.



- Let etter kjente ord og fortellinger som dere kjenner fra profeten Jeremias. Les og del disse ordene og fortellingene med hverandre.
- Hva er en profets oppgaver? Hvorfor sendte Gud profeter til folket?
- Hva er kirkens profetiske oppgave i dag? Hva skiller vår profetiske oppgave i dag fra profetene i Det gamle testamente.
- Se nærmere på hvordan Jeremia fikk sitt kall (kap.1). Hvordan er dette relevant for oss og vårt kall? Hvordan reagerer vi på vårt kall? Hva er våre unnskyldninger? Hva er løftene Herren gir oss med på veien?
- Forsøk å peke på to til tre områder i vår kultur som dere tror Gud gjerne vil gjøre noe med.
- Hvordan kan vi støtte og oppmuntre hverandre til å gjøre en tjeneste på de områdene dere har identifisert? Hva kreves og hvordan kan vi gå fram?



- Be for en eller to konkrete samfunnsforhold som dere har berørt i samtalen.
- Samtal om hvordan celledrupper og menighet kan ha en profetisk funksjon og peke på Jesus i vårt samfunn.

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Jeremia 1,4-10; Jeremia 18,1-9; Jeremia 29,8-14 (Velg en av tekstene)
Tekstmeditasjon kan brukes som en del av celledrupperasamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Synge en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

Haggai – bygg Herrens hus!

*«Er det tid for dere til å bo i bordkledd hus
så lenge templet ligger i grus?»*

Haggai 1,4

HYTTEDRØMMEN

Trine, Vidar og barna hadde lenge ønsket seg ei hytte. En krevende arbeidsuke hadde gitt dem lyst til å finne et sted der de fritt kunne prioritere hverandre og finne rekreasjon og hvile. Dessverre hadde dette ført til at de nå ytterst sjelden var å finne på vei til kirken. De aller fleste weekendene ble tilbrakt på hytta. Her snekret Vidar, mens Trine nøt tilværelsen og fikk satt av god kvalitetstid sammen med barna.

Ikke akkurat galt i seg selv. Gode motiver og byggende aktiviteter kan noen ganger i seg selv erstatte det viktigste. Trine og Vidar tenkte; slik vi lever og det vi prioriterer vil lett bli våre barns prioriteringer. Ved det vi prioriterer viser vi hva som virkelig betyr noe for oss. Ingen er flinkere enn barna både til å avsløre foreldrenes pliktløp og se hva som virkelig engasjerer.

En gjennomtenkning av situasjonen var påkrevet. Da «snublet» de over Profeten Haggai. Kunne han si dem noe om dette?

LØNN I EN PUNG SOM IKKE ER TETT...

Situasjonen var krevende. Folket hadde akkurat kommet tilbake etter et langt eksil i babylon. Hver familie måtte på nytt bygge sine hus og etablere seg. Det var kamp om ressursene. Det var tidspress for den enkelte og de viktigste tingene måtte gis prioritet. Travelhet og intens aktivitet preget menneskenes situasjon, ikke så ulik vår egen verden i dag. I denne situasjonen taler Profeten Haggai; «Er det tid for dere til å bo i bordkledd hus så lenge templet ligger i grus?» Profetens budskap er enkelt og direkte. Så lenge den enkelte bare er opptatt av å bygge i sin egen lille verden, men glemmer Herren, vil noe mangle. Det blir ingen velsignelse av det. Profeten bruker sterke bilder på dette. Lytt til dette:

*«Legg merke til hvordan det går dere!
Dere sår mye, men høster lite;
dere spiser, men blir ikke mette,
dere drikker, men slukker ikke tørsten;
dere kler dere, men blir ikke varme;
og leiekaren får sin lønn i en pung som ikke er tett»
kap. 1 5b-6*



Når vi lever uten Gud i våre regnestykker høster vi lite velsignelse. Når vi glemmer Herrens tempel i all vår egenaktivitet har vår kultur et problem. Når vi dyrker og ærer det skapte, men glemmer Skaperen, får dette konsekvenser for oss og hele vår kultur. Dette er gamle domsord som treffer vår tid rett i sentrum av våre valg.

Velsignelsen og endringen skjedde for folket når prioriteringen av Herrens hus var på plass:

*«Legg merke til det som skjer fra denne dag og framover,
fra den 24.dagen i den niende måneden,
fra den dag da grunnsteinen til Herrens tempel ble lagt!
Legg merke til om såkornet fremdeles er i kornkummen,
og om vintreet og fikentreet, granantepletreet
og oliventreet fremdeles er uten frukt.
Fra i dag av vil jeg velsigne.»*

Kap.2 18-19

Hvordan gir du Gud og det kristne fellesskapet prioritet i ditt liv? Er grunnsteinen lagt? Har du tatt et valg om trofasthet og prioritet til menighet og det kristne fellesskapet i ditt hjem? Det er det enkle, men kraftfulle budskapet fra profeten til oss i dag.

NOEN BIBELVERS

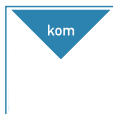
Profeten Haggai

BIBELTEKSTER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Lesetekst: Haggai 1,1-11

Tekst til barneforkynnelsen: Historien om å bygge Herrens hus og våre egne hus

SAMTALEN I CELLEGRUPPENE



- Er jeg en person som liker å ta ting på sparket eller er jeg avhengig av å planlegge godt? Del med hverandre hvordan dere oppfatter dere selv i forhold til prioriteringer i hverdagen.
- Del med de andre en helt konkret prioritering du gjerne vil gjøre i hverdagen, men som det ofte er vanskelig å få til.



- Lag en takke ring. Nevn først to ting hver som du setter særlig pris på i menigheten. Lag så disse om til takkebønner i sirkelen.
- Syng noen lovsanger sammen. Ta en takkestund etter at dere har fått fokus på Herren!



- Les profeten Haggai som en forberedelse til samlingen. Enten hjemme eller hver for dere som en repetisjon når dere kommer sammen.
- Hvilken plass skal penger og det vi eier ha i vårt liv og familie? Ta en runde og prøv sammen å belyse gledene og farene med det å eie og det å ha lyst på mer.
- Hvorfor er det viktig å prioritere menigheten/ det å bygge tempelet også når det koster? Hvilke løfter knytter profeten til det å også prioritere byggingen av tempelet?
- Vi lever ikke i en ideell verden. Hvordan kan vi hjelpe hverandre når vi må gjøre så godt vi kan ut av en situasjon vi på mange måter hadde ønsket var annerledes. F.eks. prioriteringen når kun den ene ektefellen vil prioritere menigheten eller andre ting vi ønsker å prioritere.
- Hva kan vi som celledgruppe, enkeltfamilier og enkeltpersoner gjøre for å prioritere gudstjenesten og celledgruppen som to kjerneverdier i våre liv? Hvorfor er dette så viktig: For meg? For familien min? For celledgruppa og menigheten vår?

- Samtal om utfordringene i en god balanse mellom tid og krefter til meg selv, familien min og menigheten? Hvorfor er dette lett/Hvorfor er dette vanskelig?



- Ta en stund i cellegruppa og gi hverandre positive kommentarer på de gode valg vi gjør som enkeltpersoner og som fellesskap.
- Ta en stund alene der du ber over ditt engasjement for Guds rike. Hvordan kan jeg bidra bedre? Hva kan jeg være for andre? Hvilken tjeneste er det rett for meg å prioritere nå?

TEKSTMEDITASJON

Tekst: Haggai 1,1-11 eller 2,15-23

Tekstmeditasjon kan brukes som en del av cellegruppesamlingen, som en forberedelse til samlingen eller som en del av etterarbeidet av temaet som er tatt opp. Dere kan gjerne avtale før samling hvordan dere skal gjøre det denne gangen.

Finn deg en god plass å sitte. Prøv å samle tankene og falle til ro. Hør gjerne på et kort meditativt stykke musikk. Vær så helt stille en kort stund.

Første lesning: Ikke forsøk å analysere teksten første gang teksten leses, men bare lytt til ordene. Etter lesningen sitter dere stille sammen eller alene.

Andre lesning: Når teksten blir lest/ når du leser teksten andre gang så prøv og kjenn på ordene som leses.

Hva ser du?

Hva hører du?

Hvilke bilder kommer opp i tankene dine?

Hvilken smak gir teksten deg?

Tredje lesning: Prøv å se for deg at du med disse bildene, tankene og følelsene blir stilt overfor Gud. Skriv ned de tanker du får om hans vilje med ditt liv, din familie, ditt arbeid og din menighet ut fra teksten.

Avslutning: Syng en sang sammen eller hør på noe musikk som passer.

ETTERORD

I tråd med Profeten Haggai sitt budskap til Israelsfolket etter at folket har vært i eksil, lyder det samme budskap til oss. I Bogafjell og Figgjo menighet trenger vi å bygge Herrens tempel. Vi er en ny bydel og de fleste har nok med å bygge sitt eget hus. Akkurat i denne situasjonen trenger vi påminningen fra profeten. Bygg tempelet! Gi prioritet til kirkebyggingen. Denne gangen tenker jeg ikke på reisingen av Bogafjell kirke eller noe annet kirkebygg i landet vårt, men på det å gi prioritet til gudstjenesten og det kristne fellesskapet i cellegrupper og småfellesskap.

Ikke glem dette. Ikke bytt det så lett bort med andre gode ting. For i dette fellesskapet forvaltes nådens midler. I dette fellesskapet skapes troen av Guds ord. Her kan du finne hvile for din sjel og næring til ditt åndelige liv. Når du gjør dette, slik også løftet ble gitt gjennom profeten Haggai, vil Gud velsigne deg og ditt liv, din familie og det fellesskapet og den menigheten du står i.

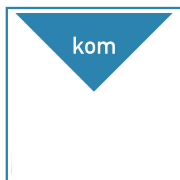
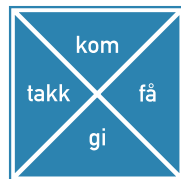
Om cellegruppen som form

En cellegruppe er noe annerledes enn en bibelstudiegruppe eller et husfelleskap. Cellegruppene er levende byggesteiner i menigheten, som tar del i menighetens visjon og er innstilt på å la sine liv bli preget av tjeneste.

Det finnes mange gruppeformer i bruk i norske menigheter. Cellebaserte menigheter bygger på den grunnleggende erkjennelse at vi alle er lemmer på det samme legemet, og at vi alle har nådegaver og tjenester som vi er kalt til å tjene med i familie, sosiale arenaer, i cellegruppene og i menighetens storsamling – gudstjenesten.

Gjennom cellegruppens vekst og deling vokser menighetens kjernegrupper, og stadig nye blir utfordret til å leve et forpliktende menighetsliv. Cellegrupper og gudstjeneste er de to bæresøylene i menighetsarbeidet som menighetens øvrige aktiviteter sikter mot. Cellegruppene gjør menigheten synlig i lokalmiljøet og gir menigheten ansikt for folk flest.

Når vi kommer sammen som cellegruppe, deles samværet i fire ulike deler som beskrives her.



KOM ■ Å HØRE TIL

Ved å ønske hverandre velkommen til cellegruppen, og ved å få hver enkelt til å dele fra sin hverdag, ønsker vi å skape en trygg grunnholdning i cellen. Ved å bli bedre kjent som mennesker og kristne, vokser det kristne fellesskapet, og kjærligheten til hverandre blir konkret og direkte.

Rent konkret begynner en gjerne samlingen med en velkomst som inkluderer alle. En lar alle få høre hverandres stemmer og sørger for at alle føler seg hjemme. Innledningen i cellesamlingen er derfor viktig. For å samle gruppen, og sørge for at alle blir inkludert i fellesskapet, bruker vi det vi ofte kaller isbrytere. Det er som regel et spørsmål alle må svare på som oppleves ufarlig for alle, og som gjerne har en forbindelse til tema.

Den andre delen av dette punktet understreker en kvalitet ved cellen, nemlig praktisk omsorg og kjærlighet i funksjon. Disse kvalitetene ønsker vi skal strekke seg utover selve gruppesamlingen og forankres i praktisk nærhet og hjelp i hverdagen, både i glede og sorg.

Noen eksempler:

Hvis du kunne bruke resten av livet ditt til hva du ville, hva ville du da ha gjort?

Hvis du strandet på en øde øy, og fikk ta med deg en ting, hva ville du velge?

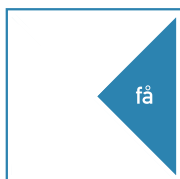
Hvis du kunne tilbringe en dag sammen med en av personene i Bibelen,

hvem ville du ha valgt, og hvorfor?
Hvilket tidspunkt på dagen liker du best og hvorfor?
Nevn tre aktiviteter i dagliglivet du liker godt.
Hvis du kunne stille Gud et spørsmål, hva ville du spørre om?
Hva er din favoritt hobby?
Del en god opplevelse fra barndommen.



TAKK ■ GUD ER NÆR

Takk-dimensjonen i en cellegruppes liv skal hjelpe oss å erkjenne den treenige Guds nærvær iblant oss. Den skal hjelpe oss til å finne fokus i Gud, og ikke i oss selv. Noen av oss tenker kanskje at denne delen av cellegruppesamlingen er unødvendig, fordi vi likevel klarer å finne fokus gjennom for eksempel bibelstudiet. Noen ganger kan det være sant, men altfor ofte starter vi bibelstudiet uten å ha fått det rette fokus i Guds nærvær og handling. Vi er i denne delen av cellesamlingen opptatt av lovprisnings-dimensjonen. Vi ønsker å få øye på den treenige Gud og tilbe ham for den han er. Imidlertid kan dette gjøres på mange måter og med mange former, noe vi kommer tilbake til. Som foreldre ønsker vi å gi barna våre fokusert oppmerksomhet. Gud er nær. Vi vil at vi som enkeltpersoner og cellegruppe, sammen skal finne fokus i hvile og forventning til Gud. Derfor legger vi opp til noe som kan åpne for et møte med Gud på cellemøtene våre.



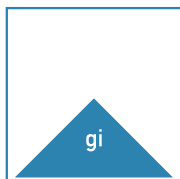
FÅ ■ EN TRO FOR HVERDAGEN

Få-dimensjonen i en gruppes liv skal hjelpe til at undervisningen fra forrige gudstjeneste blir anvendt og relatert til vår hverdag. Gjennom bibelstudiet skal vi få større innsikt i Bibelen, og lære å se hvordan dens budskap får nytte i den enkeltes hverdag.

Samtidig skal få-dimensjonen gi bibelglede og bibelkunnskap som er med på å fremme sunn vekst i menigheten. Gjennom studiet skal gruppen oppmuntre hverandre til tro og tjeneste.

Før møtet er det viktig at en leser igjennom spørsmålene, eller materialet som er blitt forberedt til cellegruppene. Tenk igjennom søndagens gudstjeneste, og opplevelsen av forkynnelsen og presentasjonen av temaet for øvrig. Hva talte til deg, og hva kan du anvende i ditt eget og i din families liv? Før du møter til cellegruppe bør du bruke litt tid i bønn, for å tenke igjennom hvilke spørsmål dere vil ta utgangspunkt i. Be Gud om ledelse. Definer gjerne et mål for samlingen. Velg blant det forberedte stoffet til cellesamlingen, men vær også åpen for at temaet kan belyses på andre måter. Det forutsettes ikke at bibelkunnskap er på topp. La Bibelen være en oppslagsbok som dere bruker slik at dere gradvis lærer å slå opp

i Bibelen. En må passe på at dette gjøres på en slik måte at alle kjenner seg inkludert. Vær opptatt av å relatere bibelmaterialet til hverdagssituasjonen. Dette kan gjøres ved å stille spørsmål om hva dette betyr for oss i vår situasjon.



GI ■ Å VÆRE MEDMENNESKE

Gi-dimensjonen skal gi oss mulighet til å arbeide mot målet for alle cellegrupper – å vokse og til slutt multipliseres. I bønn, samtale og konkret handling skal gruppene legge opp til å invitere, oppmuntre og samtale med våre naturlige kontakter i hverdagen, for å inkludere dem i fellesskapet og bringe dem til Kristus.

- Vise omsorg i hverdagen og være menighetens diakonale nettverk.
- Være menighetens hovedkanal for å bringe mennesker til tro og menighetsfellesskap.

Konkret betyr dette for cellene:

- at gruppene ber for enkeltpersoner som en ønsker kontakt med.
- at alle tar del i arbeidet med å bringe andre inn i cellene og til menighetens gudstjenester.
- at det jobbes mot at hver celle eier visjonen om celledeling.
- at internasjonalt engasjement (menighets misjonsengasjement) er en del av cellenes bønne- og omsorgsansvar.
- at diakoni og tjeneste i samfunnet sees på som en naturlig menighetstjeneste.

Praktisk hjelp til å få gi-dimensjonen til å fungere:

«Gi»-funksjonen i cellene er hovedfokuset som skiller cellegrupper fra husfellesskap og bibelgrupper. Cellene fungerer ikke for seg selv, men eksisterer for å legge til rette for organisk evangelisering og vitnetjeneste slik at nye mennesker finner et hjem i menigheten.

En cellebasert menighet, der cellene ikke er innstilt på celledeling og naturlig vekst gjennom den enkeltes kontakter i nærmiljøet og nettverk, er en selvmotsigelse. Innadvendte cellebaserte menigheter er en tragedie og gjør at vi bommer fullstendig på målet.

I menigheter der en har forskjellige typer smågrupper krever en omlegging til den cellebaserte smågruppe-strukturen en endringsprosess. Menigheten må etablere en ny forståelse av gruppenes plass og funksjon, og ofte vil en slik prosess forutsette ny læring og avlæring av gammelt tankegods. Dette er en langsiktig omlegging som må ses som en prosess, gjerne i et femårsperspektiv.

I Guds skole

Et møte med noen personer i Det gamle testamente
og deres livserfaringer

Hva kan vi lære av mennesker som har levd før oss?
Hvordan kan vi hente livsvisdom fra mennesker fra Det gamle testamente?
Hvordan kan deres liv og vårt liv møtes og gi oss læring for livet?

Historien om mennesker Gud har kalt til å gjøre en særlig tjeneste, har alltid hatt appell for mennesker som søker etter en mening med livet. Gjennom et møte med sentrale personer i Det gamle testamente og temaer knyttet til deres liv, søker studiet å gi innsikt i noen prinsipper som ble viktige ledesnorer for deres liv. Dette studiehefte tar utgangspunkt i at det er mulig å høste visdom av livserfaringene fra «livets skole» og bruke disse erfaringer som anvendt kunnskap for oss i dag. Disse livserfaringer kan være til stor hjelp for oss.

«I Guds skole» er et gruppestudium beregnet på menigheter som anser at gudstjeneste og cellegrupper er en god modell for læring. Derfor blir de ulike personene vi møter fra Det gamle testamente først presentert og gjennomgått i gudstjenesten, for så å bli gjenstand for læring i smågrupper i etterkant. Fullt utbytte av studie får du først når denne vekselvirkningen tas på alvor.

Det å la menigheten få møte ulike personer gjennom ni gudstjenester og påfølgende studie i smågrupper, gjør søndagsgudstjenestene i større grad til en arena for trosopplæring. Skolen bruker ikke lenger så mye tid på å fortelle bibelhistorien. Dette gir oss som kirke et viktig ansvar og en unik anledning til å gripe fatt i Det gamle testamentets persongalleri, og bruke dette til en vandring i Israels historie frem mot Jesu komme som barnet i krybben.

*Heftet er produsert
med støtte fra:*



Boken er godkjent av Frikirkelig studieforbund og Norsk Kristelig Studieråd. Grupper og kurs som benytter boken kan søke om statsstøtte til studiearbeid. Les mer på www.frikirkelig.no eller www.nkrs.no



Utgitt av:

Bogafjell menighet, Postboks 29, 4397 Sandnes
Telefon 47472355 – www.bogafjell-menighet.net

Illustrasjoner: Jens Flesjå – Tova teppe: Else Marie Heum og Diana Rasmussen
Grafisk Produksjon: Lura Trykkeri AS